

(Neuveriteľné) stretnutie po (neuveriteľných) 35 rokoch.

Poznámka na úvod: nie som fotograf, ani spisovateľ, ani dokumentarista, tak verím, že mi prepáčia tí, ktorých som nechtiac na fotkách nezachytil, prípadne nevystihol slovom to, čo sme cítili a ako sme sa bavili. Kompletnú fotogalériu zverejníme vhodným spôsobom.

Tak to máme za sebou, hovorili sme si s Janom Dercom, keď sme sedeli v sobotu ráno o cca 5-tej na schodoch pre Gardou čakajúc na odvoz (najprv som si myslel, že ma z toho „pohryzol vlk“, ale potom som zistil, že je to zapálené hrdlo...). Okrem toho sme mali pocit, že to dopadlo dobre (veď ktože nás už pochváli ak nie sami).

Stretávanie začínalo ráno, ako bol pôvodný plán, teda už po 8mej hodine a bolo príjemné vidieť dobre naladených spolužiakov, ktorí sa evidentne tešili na to, že sa zas uvidíme (pre mňa to malo zvláštny náboj, lebo od 1997 som sa s mnohými nevidel). Vytvárali sa skupinky podľa rôznych kritérií, ale všade to vyzeralo na radosť, miestami až nadšenie.

Na tomto mieste asi nie je dôležité dať kompletný fotoarchív, fotiek je iste viac a aj Miloš Božanský sľúbil pridať nejaké.

Oficiálna časť stretnutia prebiehala v miestnosti CH17, ktorej kapacita na počet okolo 62 bola dostatočná (veríme, že na to „ďalšie“ už nebude kapacitne stačiť). Pohľad do pléna bol skutočne neuveriteľný: mal som dojem, že spolužiaci, hlavne spolužiačky mladnú.

Takto by to nevyzeralo až tak zle.....

Prišiel medzi nás aj prodekan Ľudovít Jelemenský a veľmi živo nás informoval o zmenách na fakulte. Tradične prehovoril aj Maťo Koman a bavil sa aj tzv. „predsednícky stôl“.

Po obede v jedálni Fakulty sa niektorí vybrali na svoje katedry (už sú to vlastne Oddelenia na Ústavoch), niektorí zostali v priestoroch stretnutia a pokračovali v zábave, hlavne diskúziách).

Po 17-tej sme sa vybrali na Gardu, kde stretnutie pokračovalo v tzv. Kaviarni. Pripravili to pre nás celkom vkusne a starali sa o nás študentky našej Fakulty (tu už vyzerajú nejaké rozmazané).

Po večeri sa postupne začala rozbiehať zábava a miestami sa zdalo, že sa nálada rozpálila. Nakoniec, niet sa čo diviť, veď výzdoba bola ladená Kubánskou revolúciou.

Statické fotky sotva zachytia atmosféru, dynamiku, náladu, ktorá panovala v sále. Je úžasné vidieť a zúčastniť sa zábavy ľudí, ktorí sa chcú baviť, chcú si zaspomínať na čas, keď bolo všetko inak.

Milka snáď vyšívá a tí chlapi na lavičke mi pripomenuli slávnú fotku zo stavby Empire State building v New Yorku – tým ale viac viseli nohy.

Zopár detailov z tancovania len naznačuje, že nechýba hĺbka a cit.

A veru sa aj spievalo

A bola aj tombola – vďaka sponzorom, našim spolužiakom.

Škoda, že nie všetko je zachytené na fotkách.

Napriek pokročilému času, dynamika a sústredenie nechýbali.

Čo dodať? Myslím, že slov veľa netreba, snád' len vysloviť nádej, že nám zostane chuť stretnúť sa znova, že náš elán nevyprchá a že o menej ako 5 rokov si v rozšírenej zostave zopakujeme takú super zábavu ako 14.9.2012

Amatérsky spracoval Jozef Dudáš